

名:

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

מסורת הש"ס

(א) [לקמן עמ': ב] [שמות
(יב), ג] [ויקרא ו], ד] [ט
פרשה ט]

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יי אֵל מִשָּׁה
וְאֶתְרָן זֹאת חֶקֶת הַפֶּסַח
כָּל בֶּן נָקֵר לֹא יֵאכַל בָּהּ.
שְׁמוֹת יֵב מִגִּ
2. וְכִי יִגְדֹר אֶתְרָן גֵּר
וְתַעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוֹלֵל לוֹ
כָּל יֹסֵר וְאֹי יִקְרֹב לַעֲשׂוֹתוֹ
וְהָיָה כְּאֹרֶחַ הָאָרֶץ וְכָל
יִגְדֹל לֹא יֵאכַל בָּהּ.
שְׁמוֹת יֵב מִגִּ

מוסף רשמי

דאין מחשבת אוכלין
בזריקה. מולה חקן.
מזיקת דם, דאזש לפי אלנו
לגבי שחיטה כתיב (דקחון
(:חח).

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

שחטו למולין על מנת שיחכפרו בו ערלים
בזריקה י"רב חסדא אמר פסול רבה אמר
כשר רב חסדא אמר פסול יש מחשבת
ערלים בזריקה רבה אמר כשר אין מחשבת
ערלים בזריקה רבה מנא אמינא לה
דתניא יכול יפסול בני חבורה הבאין עמו
דין הוא הואיל וערלה פוסלת וטומאה
פוסלת מה טומאה לא עשה בה מקצת
טומאה ככל טומאה אף ערלה לא עשה בה
מקצת ערלה ככל ערלה או כלך לדרך זו
הואיל וערלה פוסלת וזמן פוסל מה זמן
עשה בה מקצת זמן ככל זמן אף ערלה עשה
בה מקצת ערלה ככל ערלה נראה למי
דומה דנין דבר שאינו נוהג בכל הזבחים
מדבר שאינו נוהג בכל הזבחים ואל יזכיר
זמן שנוהג בכל הזבחים או כלך לדרך
זו דנין דבר שלא הותר מכללו מדבר
שלא הותר מכללו ואל תזכיר טומאה
שהותרה מכללה ת"ל וזאת מאי ואת
אילמא דכולה ערלה פסלה מקצתה לא
פסלה האי ימוכל ערל נפקא אלא לאו הכי
קתני ת"ל וכל ערל כולה ערלה פסלה
מקצתה לא פסלה וכי תימא הוא הדין
לזריקה דכולה ערלה מיהא פסלה ת"ל ואת
בשחיטה הוא דכולה ערלה מיהא פסלה
אבל זריקה אפילו כולה ערלה נמי לא פסלה
וכי תימא מאי קולא דזריקה דאין מחשבת
אוכלין בזריקה ורב חסדא אדרבה לאריך
גיטא ת"ל וכל ערל כולה ערלה פסלה
מקצתה לא פסלה אבל זריקה אפילו
מקצתה נמי פסלה וכי תימא הוא הדין
לזריקה דעד דאיכא כולה ערלה לא
פסלה ת"ל ואת שחיטה הוא דמקצתה
לא פסלה אבל זריקה אפילו מקצתה
פסלה וכ"ת ומאי חומריה דזריקה דלא
מקבע פיגול אלא בזריקה מתקפץ לה רב
אשי ממאי דהאי וכל ערל כולה משמע
דילמא האי וכל ערל משמע כל דהו
ערלה כתב רחמנא ואת דעד דאיכא
כולה ערלה לא פסלה לא שניא
אלא אמר רב אשי רב חסדא ורבה
בהאי

רב חסדא אמר פסול. ואם תחלמא
ולעגלים תריך דהאם ים מחשב
אלא פסמי מוליס בזריק: **ר**בא א
מחשבא דמחשבו דפסול משניו בעלים דמה א
לזרוק דמו לשם פלוט פסול שזמן
לשם עגלים דפסול אינו דין לזרוק
לעגלים נמי פסול וכי האי גוונא
בעינן בזבחים (ד' י.) דאין וחומר
לשמו תחלמא ותיכר נ"ל חסדא הכא
דריבא יליף מקלס לקמן ועוד חומר
ר"י דאיכא למיפרכ מה לשני
בעלים שכן אם ורק לשם פלוט
דפסול תחלמא כזוהמ לזרוק לעגלים
שכן ורק לשם עגלים כפר דלין
ממחשבה אוכלין בזריק לכ"ע
דכפרושים ואם תחלמא היא גופה
ויילף משניו בעלים שיהא ורק לשם
עגלים דפסול ושמה ים מיעוט לעט
אוכלים מחשבה ותיבוי ממסוין לא
ממחשבה שום מיעוט אלא מיעוט
תארינא איכא ועוד איכא למיפרכ
ומה לשניו בעלים שכן פסול בכל
לזריק: **ו**בי תיבא ח"ה דזריק.
וינן ר' אשי קאמר כמקור לא שנה
שחשבוה ולא שנה זריקה מימא לריב"א
כיון דזריקה קינא דלין כה מחשבה
אוכלין היכי כנה משחיה ואמאי
לאטריד הפסא ואם:

דילמא הא' כ" ערש אפילו כ" דהו. אע"ג דפלוגתא דמנאי הוא בקטגורין (ד' עה.) גבי הכוהו עשרה בני אדם שני מקלות וכו' וכן אי כולה נפש משמע אז כל היבול נשן וכו' בבביות (ד' ג.) גבי כל זכור רב אשי באל לטמור ראייתו של רבה ולהעמיד הבביתא כמאן להמיר כל דהו משמע ועוד דכפ"י בקונטרס דבביתא גופה מוכחא דזאת באל להמיר מקלם ערלות וליהי פריך: **כתב** רהמנא וזה עדי ראביא בולא ערלה. תימה לשחוק מכל ועוד דתימא איפכא דזאת ודאי כולה ערלה משמע כתב דרהמנא כל אפילו כל דהו ו"ל דיע בעל ש"ס דליטריך כל לשון דרשה אחריתי ואינערין וזה לגלוי דלא נדרוש מכל כל דהו אבל אי היה דרש"י איפכא לא היה ידעין כלל וזה למאי אתא:

בשחיטה ולא שגא בזריקה

ולמעשה זריקה היינו קולא דהא לא אחריני מחשבת אוכלין אלא זריקה דשמיטה גלי דה רחמנא הלכך מסתברא דזאת דפסול כולה ערלה
לקולא גבי זריקה הוא אלא לאחמורי עליה אחת והכי קאמר זאת היא דמקת ערלה לא פסלה בה אבל זריקה אפי' מקתה פסלה:
יורי סימא מאי מומרא דזריקה. דמקתה דמקתה קולא דמקתה ערלה לא פסלה אשמיטה אבל זריקה אפי' מקתה פסלה היינו
מומרא דילה דלא מקיים פיגול אלא בזריקה אלא חישב בנחת מחרש עבודות על מנת לאכלוי הימנו בית חורן לזמנו פיגול הוא
חומרינו עליו דלא אפילו אבל ממנו חורן ומנו דרכמיז (ויקרא י: ו) והפסד האוכלות ממנו עונה תשא ויכלד שיעשו כל עבודות שלאחריה
שלא בפסול אחר אלא או בשחיקה או בכשרות על מנת חורן ומנו או על מנת פיגול כמותה אבל חישב בנחת מעבודות שלאחריה פסול אחר
בניחן חורן למקומו שוב אין בו כרת דמחרי' בזבחים (מ: ו) ובמנחות כ' ע"י (נח: ו) הוציא כתיבי פיגול ואמר (ויקרא ט: י) לא יראה כפיגול ואמר
בכשר מיום השמיני והלאה ירלא וס' דה' הרלאת כשר כל הרלאת פיגול מה הרלאת כשר על שיקרבו כל מחרייו בכשרות או הרלאת פיגול על שיקרבו
כל מחרייו או פיגול או בכשרות אלא אלא לא מיקבע ויהא על פיגול אלא בזריקה שיהא סוף העבודה דלא שעתא דהא יכל כספק שמה שחשב פסול
לאחר עבודה הנאה ויפסיע שם פיגול ממנו: **מסיק לה ר' אלשי.** בין לרבה בין לר' חסדא ממאי דאפי' וכל ערל על דליכא כולה
ערלה משמע דיימי זאת למעוטי זריקה למר לחומרא ולמר לקולא וס"ל זאת דקמי' חנא מילתא אחריני קאמר דילמא זאת דקמי'
חנא אמיתיה קאי ומיניה יליף דלימי פסול בני כבורה הבין עמו ומשום דכל ערל כל דהו משמע והכי קאמר יכול יפסול בני כבורה דכל
ערל כל דהו משמע ושבו לא יאכל בו שום אדם: **ס"ל זאת.** עבודה שלמה בעינן בערלות ולעולם לא שנה שמיטה ולא שנה חזרה שרין:
בהאי

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones